

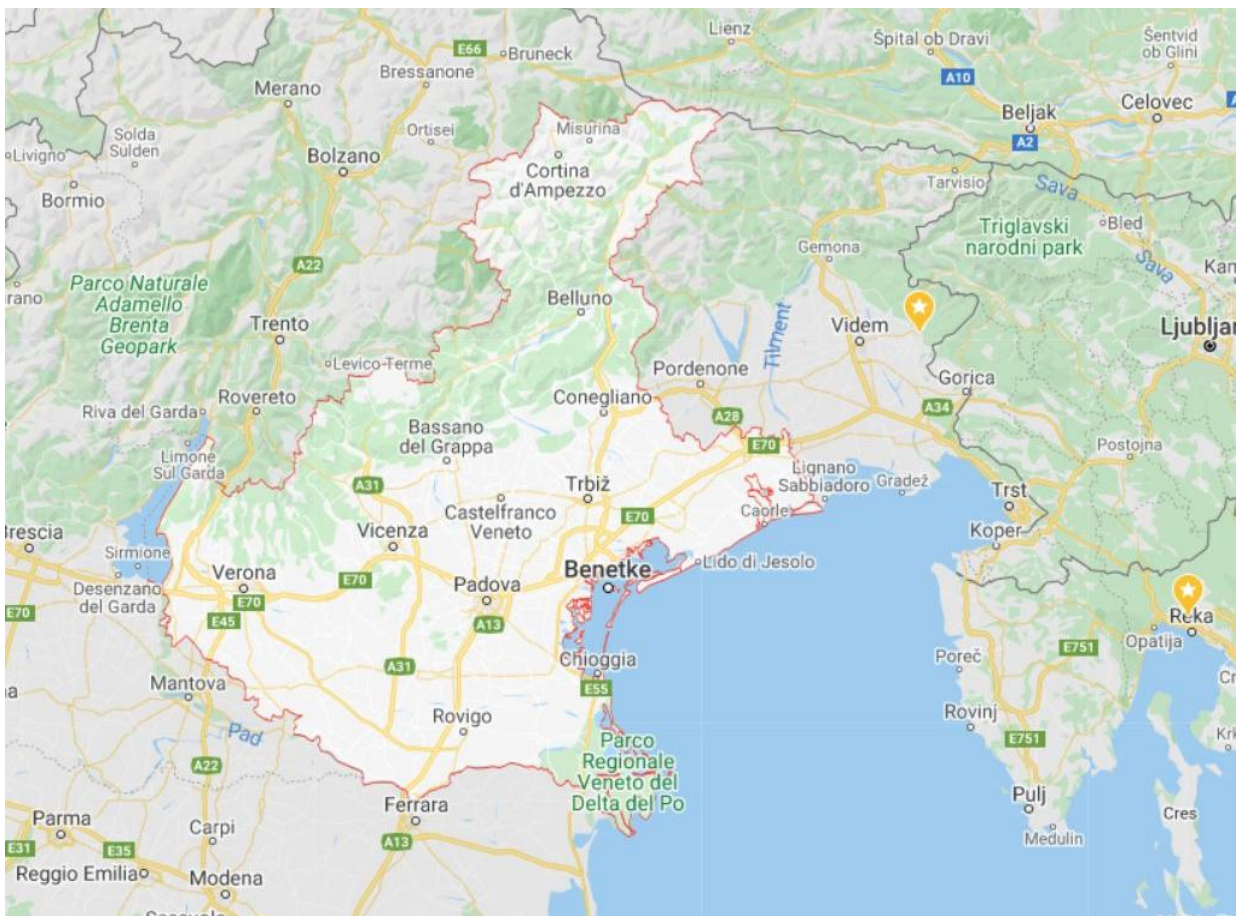
izvirnik [Minojska kultura je slovenska](#)
01. junij 2013 objavila Vaseljska TV

Beograd – dr. Giancarlo Tomezzoli Tiziano, fizik in jezikoslovec, direktor Patentne službe Evropske unije, o prastarih najdbah prazgodovinske slovenske pismenosti

Dr. Tomezzoli, kaj vas je napeljalo, da ste se začeli zanimati za svoje poreklo – sodobno rečeno, za svoje genealoške korenine – saj se kot priznani znanstvenik ukvarjate s starodavno zgodovino, razvozlavate prastare napise in razkrivate zgodovino, ki je namerno ali nenamerno že stoletja dolgo zamegljena ter zamolčana?

Razpolagam s podatki o svojih prednikih in poreklu moje rodbine. Kot moji stari in prastari starši sem namreč rojen v Veroni, v italijanski deželi Benečiji (*italijansko Veneto, pr. op.*). Torej so korenine mojih prednikov globoke. Ugotovil sem, da se ljudski jezik mojih prednikov v resnici ne sklada z zdaj veljavnimi okviri latinščine. Zato sem začel poglobljeno iskati te razlike in jih spoznavati. Skratka, spoznal sem, da ljudski jezik mojih prednikov, ki ga uporabljamo, ni italijanščina, temveč jezik Venetov.

Proučeval sem, od kod te razlike med ljudskim jezikom in službeno italijanščino, ki se uporablja v znanosti in cerkveno-latinskih krogih. Pozneje sem s pomočjo analiz, proučevanjem starih listin, zapisov na terenu, ko sem poskušal razvozlati stare napise na nagrobnikih in starodavnih zgodovinskih spomenikih in predmetih, ugotovil, da je italijanščina umetno ustvarjen jezik, ki je nastal šele okrog leta 1500, medtem ko je venetščina oziroma jezik ljudstva Venetov neprimerljivo starejši. Med raziskovanjem sem namreč ugotovil, da v italijanski deželi Benečiji (Veneto) živi prebivalstvo, imenovano Veneti. Od nekdaj je govorilo jezik in uporabljalo pisavo, ki se razlikujeta od latinškega jezika in latinične pisave.

Italijanski znanstveniki so sicer običajno menili in še vedno trdijo, da je venetščina zelo podobna latinščini. Tako stališče je zagovarjala italijanska službena znanost. Kljub temu sem v venetščini odkril nekaj zanimivega; v njen pisana besedila, sporočila, zahvale in daritve so se pisali brez presledkov. Ob proučevanju teh stavkov, jaz jih imenujem fraze, čeprav vem, da ta izraz v vašem jeziku pomeni nekaj povsem drugega, sem z analiziranjem venetskih napisov ugotovil, da se venetščina ne sklada z latinščino niti v korenih besed, ki so drugačni od latinskih besednih korenov. Spoznal sem, da so venetske besede neverjetno podobne staroslovenskemu jeziku ali jeziku starih slovenskih* ljudstev.

* V izvorniku je z izrazom slovenski mišljen izmišljen slovenski pojem *slovanski*. Izum besede Slovani se pripisuje jezuitskemu Čehu Josefu Dobrovskemu, ki naj bi si jo izmislil okrog leta 1814. Pred tem se beseda Slovani ne nanaša za nobeno skupino ljudi, zlasti ne na Slovence, katerih neposredni potomci dandanes smo Slovenci in Slovaki. Blizu so nam še Ukrajinci, nekaj ostankov – tudi jezikovnih – pa se najde okoli današnjega ruskega Novgoroda (Slovenski konec, Slovenska reka). (pr. op.)

Kako ste to ugotovili? Kako ste razvozlati to jezikoslovno skrivnost?

Dolga leta sem se trudil prevesti venetske stavke, da bi razbral njihov pomen. Na noben način jih nisem mogel prevesti s pomočjo latinščine ali italijanščine. Nato pa sem jih poskusil prevesti še s pomočjo starih venetskih izrazov in besed, torej predvsem s staro slovenščino in njeno pisavo. In kaj se je zgodilo?

Prevodi so bili najbolj smiselni, kadar sem venetske napise tolmačil s staroslovenskimi besedami in jezikom. Pri tem znanstvenem raziskovanju se mi je kmalu pridružil gospod Ambrozic** iz ZDA; ne vem njegovega porekla, vem pa, da ga je strašno zanimala moja trditev o skladnosti venetščine s staroslovenščino. Skupaj sva prevedla najdaljše v venetščini zapisane napise. Tako sva uspela v celoti prevesti vse najdene napise, ki so bili zapisani v venetščini. Gre za starodavne zapise, ki jih italijanski znanstveniki niso uspeli razvozlati desetletja, stoletja dolgo; dojeli so le nekaj besed, ki pa niso imele nobenega smisla, midva pa sva jih povsem dojela in prevedla.

** Anthony Ambrozic je slovenski rojak iz Toronta, odvetnik v pokoju in raziskovalec starih napisov in slovenskih sledi v Evropi ter na Bližnjem vzhodu (iz [Vita, Zavod za kulturo in izobraževanje](#)) – pr. op.

Kaj je na dotičnem spomeniku pisalo v venetščini?

Naj ponovim, da so italijanski znanstveniki, jezikoslovci, zgodovinarji in arheologi uspeli prevesti le štiri ali pet besed; njihov prevod je bil sledeče – zemlja, konj, bič, vrv. Njihovi prevodi so nakazovali, kot da gre za neko delitev ali razdelitev obdelovalne zemlje. Na srečo sva z gospodom Ambrozicem uspela s pomočjo stare slovenščine v celoti prevesti venetsko besedilo. In ob upoštevanju spoznanja, da so skoraj vse venetske besede resnično zelo podobne staroslovenskim, sva spoznala, da sva pravzaprav prevedla nekakšno priprošnjo.

Šlo je za priprošnjo boginji, da bi zemlja bogato obrodila, ali za molitev določene skupine ljudi, ki so se priporočali boginji zaščitnici za blagoslov in srečo pri delu, za obilno letino. Kar so bili italijanski znanstveniki ocenjevali, da obravnava delitev obdelovalne zemlje, je bila venetska molitev.

Pozneje ste s svojimi dognanji prodrli tudi na drugih področjih.

Kmalu sem se povezal z bolgarskim znanstvenikom, jezikoslovcem dr. Pavlom Serafimovim. Skupaj sva se lotila jezikoslovno razvozlavati [napise Minojske kulture na Kreti](#). Najprej sva prevedla pet takih zapisov, ki so jih bili odkrili arheologi. Znanstveniki takrat še niso bili vedeli, v kakšnem jeziku ali jezikih so bile popisani najdeni predmeti – zapisi, ploščice in spomeniki. Znanost je predpostavljala, da gre verjetno za kakšno starogrško narečje. Vendar s pomočjo stare grščine niso uspeli prevesti starodavnih besedil oziroma, naj bom natančnejši – kar so bili znanstveniki do takrat mukoma razvozlati, ni imelo pomensko nikakršnega smisla.

Drugi raziskovalci, jezikoslovci, so poskušali razvozlati pomen starih kretskih besedil s pomočjo feničanščine. Glavni vzgib mojega vztrajnega dokazovanja, da gre za staroslovenščino, je bilo dejstvo, da so tudi ti znanstveniki prihajali do še bolj nesmiselnih prevodov minojskih ploščic, popisanih z neznano prastaro pisavo. Ti znanstveniki so se radi posluževali hetitsčine, starogrščine, feničanščine in hebrejščine, nikoli pa niso posvečali pozornosti staroslovenskim jezikom. Ko sva s kolegom Serafimovim prevedla vseh pet besedil, so se znanstveniki spraševali, kako je mogoče, da je ključ za prevajanje prastarih kretskih besedil starodavni jezik Slovenov, ki se je uporabljal nekaj tisočletij pred Kristusom in najmanj 1700 let pred pojavom krščanstva.

Skratka, moji znanstveni kolegi in akademiki nikakor niso uspeli prevesti starodavnih kretskih besedil, ker so se oklepali domneve, da so Sloveni prišli na Balkan šele v petem, šestem stoletju. Skladno z jezikoslovno domnevo o stalni prisotnosti Slovenov v vzhodni in južni Evropi so bili tu že v paleolitiku. To pomeni, da so Sloveni obstajali in svojo kulturo živeli v Evropi in na Balkanu že najmanj deset tisoč let pred Kristusom. Znanstvena odkritja dokazujejo, da so na Kreti (kjer sva s Serafimovim proučevala minojske zapise) živeli prastari Sloveni!

Po dotičnih prevodih je službena zahodna znanost umolknila, ker še vedno ne verjame novim dejstvom. Vendar ne obstajajo nikakršni znanstveni dokazi, ki bi spodbijali najine dokaze in domneve. Kako je namreč možno skoraj dobesedno prevajati stara besedila, ki jih sodobna znanost priznava, izključno s pomočjo prastare slovenščine, če jih niso ustvarili Prasloveni? Krečani so očitno uporabljali minojsko slovenščino. Komu se potemtakem sme pripisovati minojska kultura? Odgovor se kar sam ponuja. Zato se že sme trditi z gotovostjo, da je na Kreti živelo prebivalstvo, ki je govorilo prastaro slovenščino. Z njeno pomočjo sva uspela prevesti vsa ciljna besedila. Ta praslovenščina danes živi v srbsčini, ruščini, češčini, poljščini (*in tudi v slovenščini; pr. op.*) ...

Lahko natančneje pojasnite, kaj točno z minojskih ploščic in redmetov sta prevedla s pomočjo praslovenščine?

Iz prevodov je razvidno, da je šlo za objavljene daritve ali darovanje. S Serafimovim sva prevajala besedila o darovanju. En zapis obravnava daritev določeni osebi. Drugi opisuje darovanje določenemu bogu ali svečenicam, torej skupini žensk, ki so izrekale priprošnje. Danes bi se imenovale redovnice. Prevodi so prava posvetila in so še kako smiselna. Eno staro besedilo je bilo vgravirano na bogataškem prstanu, drugo na okrasni zaponki, tretje na daritveni ploščici. S prevodi sva predstavila dejstva, ki potrjujejo staroslovensko prisotnost na Kreti v minojskem obdobju.

Vi niste edini evropski znanstvenik, ki trdi, da je slovenska kultura izvor civilizacije.

V svojih domnevah o stalni prisotnosti Slovencev vse od paleolitika je naš znameniti profesor Mario Alinei pojasnil, da je trditev o poznejšem pojavljanju Slovencev v Evropi dobesedno smešna in jo je treba nadomestiti z trditvijo o neprekinjeni staroslovenski prisotnosti (*staroselstvu, pr. op.*) v Evropi še iz paleolitika.

Le tako je namreč možno prepričljivo pojasniti demografsko rast in zemljepisno vseprisotnost Slovencev, kar priča o izjemni uspešnosti, staroselstvu in trajnosti neolitskih kultur v jugovzhodni Evropi. Vendar pa domneve o paleolitskem staroselstvu Staroslovcen ne nudijo točnih podatkov, kje vse v jugovzhodni Evropi so v davnini živeli stari Slovenci. Zato se povsem nepričakovano odkrivajo napisi, nazivi staroevropskih ljudstev, krajevno-ledinska in imena vodnih površin, ki so se običajno obravnavali kot neslovenski, na koncu pa se je izkazalo, da so nedvomno staroslovenski.

Kaj počnete zdaj?

Zdaj delam na dveh prevodih, napisanih na bokalu. Prepričan sem, da bom izsledke prevajanja besedil z minojskih bokalov lahko kmalu predstavil na kakšni znanstveni konferenci o poreklu svetovne kulture in pismenosti. Zelo sem zadovoljen, da sem se udeležil beograjske konference, kjer sem se lahko na lastne oči in neposredno poučil o Vinčanski kulturi in Lepenskem Viru.

Vendar bi rad kot znanstvenik pripoomnil, da so v vinčanskem muzeju predstavljene figure, vaze in drugi predmeti, nisem pa videl niti enega predmeta s kakršnimkoli napisom na njem, kar bi pričalo o obdobju, življenju in kulturi prebivalcev Vinče, vendar so taki predmeti gotovo obstajali in se ohranili.

Sprašujem se, kje so sledi vinčanske pismenosti, o čemer se toliko govori po svetu? O tem sem vprašal arheološkega vodiča v Vinči, ki mi je odgovoril, da je vse, kar se tiče pisnih ostalin, objavljeno, vsi zadevni eksponati pa se nahajajo v Beograjskem mestnem muzeju.

Upam, da se bodo zadevne ostaline vrnile v Vinčanski muzej, čeprav le nekaj primerkov! Brati o napisih iz Vinče ali jih videti objavljene v tiskovini ni isto kot videti jih v živo. Upam, da ti dragoceni razstavniki vinčanski predmeti, z neprecenljivo vrednostjo, niso odpotovali kam daleč, v kakšen zahodnoevropski muzej!

Znanstvene domneve o izvoru civilizacije na našem področju so izjemno pomembne za svetovno zgodovino in kulturo. S tem predvsem namigujem na dr. Tjunjajeva, prof. dr. Kljosova in na vas, profesor. Ali se strinjate, da se bodo popravile mnoge krivice, povzročene zgodovini staroslovenskih ljudstev?

Menim, da lahko govorimo o epohalnosti zadevnih znanstvenih odkritij. Službena zgodovina še ni popravila gromozanske napake in trditev, da so bili Staroslovenci prišli na Balkan v 5.-7. stoletju. Nekateri, in sicer ključni, deli svetovne zgodovine se morajo korenito popraviti, kajti dejstvom ni moč ugovarjati. Želim opozoriti, da so obravnavana spoznanja zelo pomembna za svetovno znanost. Pobijajo namreč številne domneve, kar marsikomu ne bo všeč, ker tega iz različnih razlogov ne bo hotel sprejeti.

S pomočjo najsodobnejših znanstvenih analiz, najdenih zapisov, izkopanin, pripomočkov in proučevanj se je ugotovilo, da so pripadniki Vinčanske kulture poseljevali to območje vsaj osem tisoč let pred začetkom našega štetja. Zdaj je povsem jasno, da

so govorili, pisali in ustvarjali v staroslovenščini. Skratka, govor je o vaših praprednikih.

Koliko venetskega je v Italijanih?

Težko rečem, vendar je gotovo, da je Rim popolnoma prevzel Venete, njihovo kulturo, izročilo, jezik in pisavo. Veneti niso bili majhno ljudstvo. Nasprotno, o tem pričajo mnogi spomeniki, ki so se ohranili vse do danes, mnogi med njimi pa so starejši od rimskih ali starogrških. Kar lahko z gotovostjo trdim, je, da so Veneti govorili prastaro slovenščino. O vseh teh vprašanjih lahko veliko več pove sodobna genetika.

Življenjepis. Dr. Giancarlo Tomezzoli je fizik, astronom in jezikoslovec. Doktorski študij je zaključil na Univerzi v Padovi. Pomembne znanstvene dosežke je dosegel v mehaniki, elektromagnetizmu, optiki in tehnični fiziki. Sodeluje je pri preizkušanju naprav za satelitko opremo v italijanskih, nemških in nizozemskih inštitutih. Že več kot dvanajst let dela v Evropski patentni pisarni, ki ima sedež v Muenchenu. Botroval je znanstvenim odkritjem v zgodovinoisju in jezikoslovju, zlasti z razvozlavanjem napisov venetske, rašidske, sarmatske in minojske omike. Zelo uspešno obuja stare jezike in prastare utrdbe. In tudi obraze davnih posameznikov. Sodeloval je na številnih znanstvenih srečanjih po vsem svetu.

Stik: t. +49-89-23992453, e-naslov gtomezzoli@epo.org

*

17. malega srpana (julija) 2020
za Megalitsko Slovenijo poslovenil in opombe pod črto dodal
Mitja Fajdiga, urednik

* * *